

OBALAMY MITY DOTYCZĄCE FUNDUSZY NA MODERNIZACJĘ I ODNOWIENIE EUROPEJSKIEJ FLOTY RYBACKIEJ

Wyniki ostatnich dyskusji Parlamentu Europejskiego i Rady Ministrów ds. Rolnictwa i Rybołówstwa dotyczące przyszłego Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego UE (EFMiR), uwzględniają możliwość wsparcia sektora rybołówstwa ze strony Unii Europejskiej w zakresie modernizacji floty, a szczególnie wymiany silników i budowy nowych jednostek połowowych. Te cele NIE powinny jednak być finansowane ze środków publicznych. Reforma Wspólnej Polityki Rybołówstwa (WPRyB) z roku 2002 wyeliminowała możliwość przeznaczania funduszy na odnowę floty, a w roku 2012 na szczycie Rio+20 wspólnota międzynarodowa, w tym Unia Europejska, ponownie potwierdziły rezygnację z subwencjonowania celów przyczyniających się do pogłębiania problemu przełowienia zasobów morskich. Przeznaczanie środków na odnowę floty zaprzecza również propozycji Unii Europejskiej dla Grupy Negocjacji Zasad Światowej Organizacji Handlu (WTO), dotyczącej zakazu subwencjonowania budowy nowych statków rybackich i modernizacji istniejących.¹

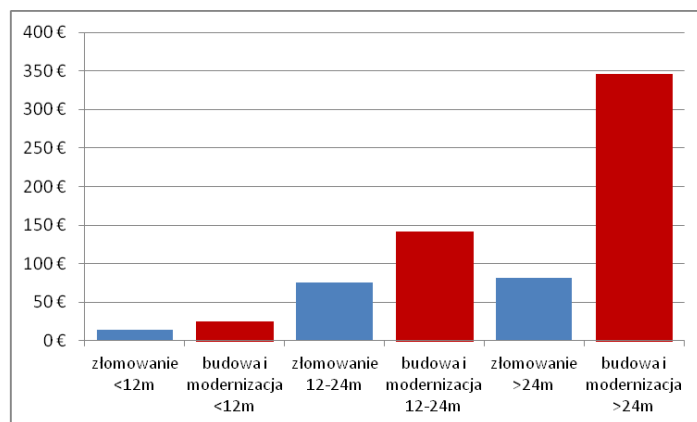
Mit: Z funduszy przeznaczanych na rybołówstwo w Unii Europejskiej korzysta cały sektor w jednakowym zakresie

Prawda: Pomoc Unii Europejskiej w zakresie modernizacji statków z reguły kierowana była do bardzo specyficznego segmentu floty, nie do całego sektora. Średnio jedynie 14 procent statków UE otrzymało fundusze na modernizację lub budowę w ramach poprzedniego budżetu (Finansowy Instrument Sterowania Rybołówstwem - FIG), 2000 – 2006.²

Mit: Pomoc Unii Europejskiej jest skierowana również do sektora rybołówstwa małej skali

Prawda: W przeszłości, większość pomocy UE była skierowana dla statków o długości większej niż 12 m. Zgodnie z poniższą tabelą Hiszpania użyła środków FIG na przeprofilowanie swojej floty modernizując statki o długości powyżej 24 metrów, a złomując głównie małe statki. Innymi słowy, fundusze publiczne zostały użyte w celu raczej zredukowania niż wspierania sektora rybołówstwa małej skali (takiego jak rybołówstwo łodziowe, rybołówstwo przybrzeżne).

Suma funduszy FIG przeznaczonych na złomowanie i budowę statków z podziałem na ich długość, w Hiszpanii (miliony €)³

¹ Patrz TN/RL/GEN/134, maj 2006.

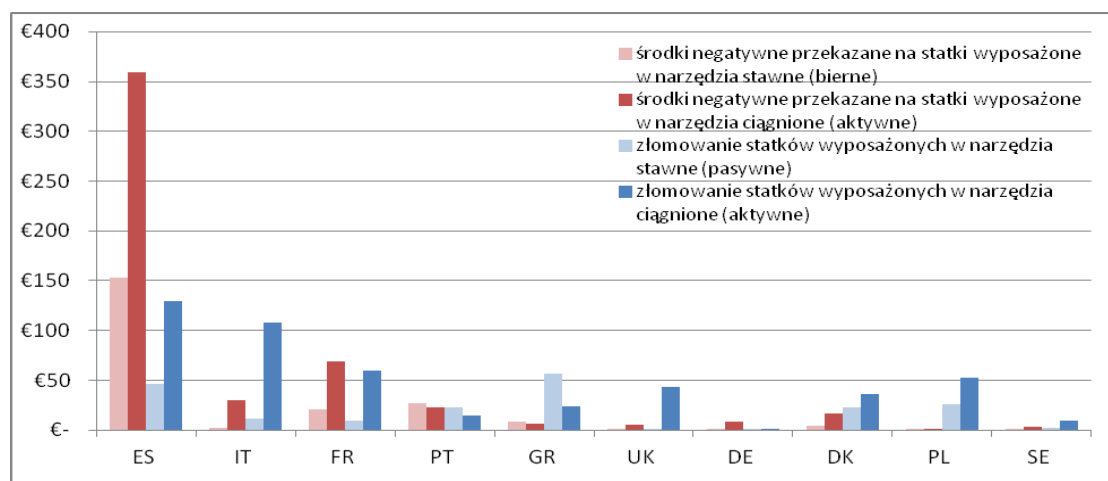
² Poseidon (2010) FIG 2000–2006 Ewaluacja, dostępna pod adresem http://www.pewtrusts.org/uploadedFiles/wwwpewtrustsorg/Reports/Protecting_ocean_life/FIFG-evaluation.pdf, str. 36.

³ Poseidon (2010), str. 40.

Mit: Subwencje UE dla rybołówstwa nie wpływają negatywnie na konkurencyjność między flotami rybackimi państw członkowskich

Prawda: Suma całkowita przyznawanych poszczególnym krajom subwencji, oraz sposoby, w jakie są one wykorzystywane, jest bardzo zróżnicowana. Jak przedstawiono w tabeli poniżej, najwięcej funduszy FIGF przeznaczono na flotę Hiszpanii, następnie Włoch i Francji. Jednak podczas gdy Włochy i większość innych państw członkowskich skorzystała z tej pomocy w celu zmniejszenia floty (pomoc w złomowaniu), Hiszpania i Francja przeznaczyły większą część funduszy na budowę i modernizację swoich flot. W poniższej tabeli zsumowano te działania jako negatywne, ponieważ oznaczają one ryzyko utrzymania, a nawet przyczyniają się do pogłębiania problemu przełowienia.

Wydatki FIGF dotyczące jednostek połowowych (miliony €)⁴

Mit: Pomoc finansowa UE dla rybołówstwa nie prowadzi do zwiększania nadmiernej eksploatacji zasobów

Prawda: Pomoc na modernizację i budowę statków utrzymywała, a nawet wzmacniała nadmierne połowy niektórych gatunków ryb. Przykładowo, kraje członkowskie w ramach subsydiów przeznaczyły miliony euro na budowę i modernizację floty połowiącej europejskiego tuńczyka błękitnopłetwego. Odbyło się to pomimo krytycznego stanu tego gatunku, ciągłej redukcji kwot połowowych dla krajów UE i umowy zawartej przez Międzynarodową Komisję ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) w sprawie zmniejszenia floty. Podobnie duże subwencje przeznaczono na floty eksploatujące inne przełowione gatunki.⁵

Mit: Odnowa i modernizacja floty nie powoduje zwiększania kosztów administracyjnych

Prawda: Umożliwienie modernizacji floty i budowy nowych statków pociągnie za sobą dodatkowe koszty administracyjne z uwagi na konieczność ścisłego ich monitoringu w celu upewnienia się, że przeznaczone fundusze nie zwiększają zdolności połowowej poszczególnych statków ani nie przyczyniają się do utrzymania istniejącego zjawiska przełowienia. W UE zjawisko zaniżania mocy silników okrętowych jest częstym problemem: praktycznie niemożliwe jest kontrolowanie rzeczywistej mocy silników po ich wmontowaniu, ponieważ nastawy wtrysku paliwa można łatwo zmodyfikować.⁶ Co więcej, kraje członkowskie obecnie nie przetwarzają w odpowiednim stopniu stosownych informacji ani, nie

⁴ Działania negatywne obejmują modernizację i konstrukcję statków, Poseidon (2010), str. 26.

⁵ Poseidon (2010), str. 23.

⁶ Komisja UE (2006) Metody pomiaru poziomu odłowu przez statki rybackie, dokument dostępny pod adresem <http://cfp-reformwatch.eu/wp-content/uploads/2012/09/Methods-for-measuring-fishing-power-of-vessels.pdf>.

wymagają od beneficjentów podawania informacji niezbędnych do upewnienia się, że otrzymana pomoc nie przyczynia się do utrzymania nadmiernej wydajności połowów. Na przykład informacje co do tego, jakie gatunki ryb są odławiane przez jednostki połowowe, bardzo rzadko uwzględnia się podczas oceny zasadności przyznawania pomocy.⁷

Wobec powyższego, wzywamy do sprzeciwienia się przeznaczaniu subsydiów UE na wymianę silników, inne działania modernizacyjne oraz na budowę nowych statków, jako że działania te sprzyjają dalszemu przeławianiu europejskich zasobów ryb. Zamiast tego zalecamy usilną pracę na rzecz tego, aby przyszła pomoc UE została przeznaczona na przeobrażenie europejskiego rybołówstwa w kierunku zrównoważonego rozwoju, poprzez wspieranie gromadzenia danych, kontroli i egzekwowania przepisów prawnych, a także badań nad bardziej selektywnymi metodami połowowymi.

Kontakt:

Johanna Karhu	BirdLife Europe	+32 (0)2 238 50 93	johanna.karhu@birdlife.org
Vanya Vulperhorst	Oceana	+32 (0)479 92 70 29	vvulperhorst@oceana.org
Cathrine Schirmer	OCEAN2012 Coalition	+32 (0)483 666 967	cschirmer@pewtrusts.org
Saskia Richartz	Greenpeace	+32 (0)2 274 19 02	saskia.richartz@greenpeace.org
Rita Santos	WWF EPO	+32 (0)761 04 22	rsantos@wwf.eu

⁷

Ecologic (2011) Kryteria zrównoważonego rozwoju EFF dostępne pod adresem <http://www.ecologic.eu/4328>.